



Plicní ložisko člověka

V předcházejícím díle seriálu jsme si vysvětlili nebezpečí, které představuje zahleňování a infekční ložisko v plicích, jaké problémy přináší dýchacím cestám i celému organismu. Pozorné čtenáře jistě napadlo, že detoxikační medicína je vlastně realizací celostní medicíny.

O celostní medicíně neboli o pojetí organismu jako celku se dnes mnoho hovoří a každý uznává, že psychické a fyzické funkce jsou propojeny, že jeden orgán ovlivňuje druhý a jedna funkce závisí na další. Realizovat celostní medicínu je však dosti složité. Jak historie dokládá, obvykle bylo nutné použít celou řadu metod, stravováním počínaje, přes masáže, byliny, akupunkturu, psychologickým působením a dalšími technikami konče.

Bylo vždy mým přáním shrnout znalosti o celostní medicíně do jednoho celku, a proto jsem vám v tomto seriálu líčil vlastní zkušenosti s různými přírodními léčebnými postupy. Detoxikace, v níž se skrývá práce s mozkem, a tedy s nervovou soustavou i psychikou, obsahuje také znalosti vztahů různých orgánů. A práce s jedním orgánem může znamenat zlepšení ve zcela jiné oblasti. Pokračujme v objasňování a příkladech těchto vztahů.

SLOŽITÉ NERVY

Zůstaneme i nadále u dýchacího ústrojí, tedy u plic jakožto mateřského orgánu, tlustého střeva coby sesterského orgánu a všimneme si i souvztáhných orgánů. Pokusme se pochopit vztah plic a nervového systému, jak je definován v celostní medicíně. Každý tělesný orgán, respektive všechny mateřské orgány, jež jsou shrnuty v geniálním staročíněnském pentagramu, ovlivňují nervový systém. Ten se skládá z celé řady struktur. Jedná se o centrální nervovou soustavu (CNS) neboli mozek a míchu. Mozek například tvoří mozeček, mezimozek, velký mozek, mozkový kmen atd. Z mozku vychází přes prodlouženou míchu samotná mícha, jež se nachází v páteřním kanálu a z níž vychází nervy, kterým říkáme periferní. Z mozku rovněž

vycházejí nervy nazývané mozkové. Zatímco míšní nervy slouží především k ovládní těla, ke kontrole pohybu, dotyku, tepla a jiných senzoryckých vjemů, mozkové nervy jsou k dispozici funkcím nacházejícím se v orgánech hlavy.

Další kapitolou nervového systému jsou vegetativní nervy, které ovládají útroby a další orgány jako například potní nebo mazové žlázy v kůži, a to na principu útlumu či povzbuzení. Zní to velmi jednoduše, ve skutečnosti však jde o navýsost složitou hru, kterou by i dnes, v době vyspělé techniky, mohl zajistit jen obrovský počítač. V tom tedy přece jen technika za člověkem ještě kulhá, protože u něj se vše vede do menšího či většího prostoru lebky.

Každá část mozku má svoji funkci, ale všechny části jsou složitým systémem propojeny, takže někdy lze jen velmi obtížně lokalizovat určitou tělesnou nebo duševní funkci jen do jedné ohraničené oblasti.

KRUH ROZETNE JEN DETOXIKACE

Ložisko v plicích ovlivňuje například čelní lalok velkého mozku, který je kromě jiného i sídlem sociální a emoční inteligence. Při funkčním postižení této části mozku se tedy stává, že člověk ztrácí optimální schopnost emočně a sociálně reagovat na určité společenské situace. Jestliže se začne tento jev vyskytovat masově, vzniká jiná kultura – kultura paradoxu a absurdity, kdy se za normální považují neadekvátní reakce, ztráta tradice a konvence. Setkáváme se tak se světem plným absurdit, v němž mnoho lidí chápe jako zcela normální paradoxní emocionální reakce a sociální otupělost, která v kombinaci s dalšími problémy může vést až ke zvláštnostem vymykajícím se současným přijatelným zvyklostem.

Jestliže se pak některý ze sdělovacích prostředků přizpůsobí této měnící se kultuře, získává velkou popularitu, protože existuje stále více a více lidí, kteří těmto reakcím rozumějí a jejichž emocionální a sociální myšlení odpovídá těmto kvalitám.

Čelní lalok je i řídicím orgánem protibakteriální imunity, a kdybychom respektovali přírodní zákony, nemuseli bychom se setkávat s agresivními důsledky například meningokokové infekce a jiných infekčních hrozeb současnosti.

Ložisko v plicích pak prostřednictvím toxinu ovlivňuje i část mozku zvanou diencephalon. V ní vznikají některé závažné emoce, jejichž porucha člověka značně sužuje. Jde o náladu a tedy o depresi či máni jakožto patologické projevy nálady. Stále se stupňující množství depresí má souvislost nejen se stupňujícím stresem, který postihuje CNS, ale i se stupňujícím se množstvím hlenových ložisek v plicích jako důsledku stravy a napětí.

Kruh se uzavírá. Napětí evokuje vznik ložisek, ložiska evokují vznik deprese a deprese evokuje vznik napětí. Tak rotujeme jako myš v kleci běžící svoji nekonečnou pouť v točícím se kruhu.

ÚZKOST, DEPRESE, AGRESE

Příčina většiny nemocí tkíví v psychice. Psychika je jako pestré barevné karneval, protože její projevy mohou hýřit nejrůznějšími odstíny a tvary, a tudíž je můžeme donekonečna literárně popisovat. Jestliže však budeme hledat kořeny, nakonec zjistíme, že všechny emocionální projevy můžeme shrnout do několika málo pojmů.

Jedním ze základních emocionálních projevů je úzkost. Ta může mít různé varianty, projevy, které pak nazýváme strachem, obavou, starostí, předtuchou apod. Vznikají ve složitě lidské psychice a zaujalo mě, jak jsou používány v různých zemích, kde žijí lidé s poněkud odlišnější mentalitou. Mám možnost pracovat v Polsku, na Slovensku, v Německu či ve Francii, setkávám se s lidmi ze Spojených států, a mohu říci, že jsem si musel zvyknout na emocionální pojmy, které mají v různých zemích různý význam. V některých státech se s nimi setkáváte zcela běžně, aniž by vyjadřovaly hlubší závažné situace, a v jiných zemích se jejich užití velmi zvažuje – používají se jen ve skutečně vážných případech.

Protože jsem vyrostl v kultuře, která v běžném hovoru emocionálními pojmy šetří, na Slovensku nebo v Polsku jsem si zprvu myslel, že lidé jsou šťastnější nebo nešťastnější než my, a naopak, že lidé v Německu či ve Spojených státech téměř netrpí žádnými psychickými problémy. Po delší době jsem samozřejmě poznal, že je tomu jinak a že člověk při naslouchání lidem z různých končin musí vědět, jakou náplň pro ně emocionální pojmy znamenají.

Další základní emocí je smutek, deprese, která opět může mít různé varianty a těmi mo-

„Moudrý se raduje z tekoucích vod.“

Tekoucí vody měly v taoistickém a zenovém pojetí hluboký význam. Prožívání duše přírody a její krásy bylo v Číně i Japonsku spojováno s moudrostí, která naslouchá huku vodopádu nebo zurčení potoků.



»vynervuje«

hou být například flegmatismus, melancholie, pesimismus, splín, psychická únava a jiné.

Třetím základním emocionálním pojmem je agrese. Zlost, vztek, výbušnost, cholericnost představují zase různé varianty a tělesná, psychická či emocionální agrese jsou jen jemně odlišné pojmy znamenající vždy totéž. Jestliže říkám „znamenající vždy totéž“, hovořím o určitých částech mozku, kde se odehrává aktivita, která se nakonec jako emoce projeví.

Zvláštní poškozující emocionální aktivitou je negativismus. Zprvu jsem se domníval, že je variantou agrese, protože se tyto dva emocionální pojmy vyskytují velmi často společně, ale při výzkumu jsem zjistil, že negativismus má své specifické sídlo v nervovém systému, a tudíž jej pokládám za zvláštní kapitolu.

Zcela nezvyklým poškozujícím emocionálním pojmem je pak radost, nadšení, euforie, protože trvá-li dlouho, i ona se může stát negativní emoci. Má rovněž své sídlo v určité části mozku.

AUTOMATICKÉ NEGATIVNÍ EMOCE

V mozku se mohou vytvořit ložiska, jež mají souvztažnost se základními orgány pentagramu, a pokud se vyskytnou v emocionálních oblastech, znamenají pak jakousi stálou produkci určité emoce, která není závislá na vnějších okolnostech, i když ty ji samozřejmě mohou zesilovat a dávat jí určitý obsah. Výsledkem mého mnohaletého zkoumání je poznání, že poškozující emoce se nacházejí u každého chronicky nemocného člověka. Na základě toho lze učinit závěr, že vztah mezi existencí poškozující emoce a zdravotními problémy je zcela evidentní.

Kdybychom chtěli teoretizovat, mohli bychom předpokládat, že vlivem životního prostředí a stylu vzniká negativní emoce, například úzkost, napětí nebo strach. Tato emoce spolu s hlenem a infekcí vytvoří hlenové ložisko v plicích. Plíce ovládnou určitou část mozku, kde tyto emoce vznikají, tedy může zapříčinit vznik ložiska, které pak dráždí nervový systém. Výsledkem je, že člověk produkuje poškozující emoci jakoby automaticky. Někdo ji pravidelně pocituje a projevuje se tedy v jeho pocitové emocionální složce osobnosti, jiný ji nevnímá tak silně jako emoci, ale přenáší ji do orgánů: somatizuje ji.

Negativní emoce ovládají činnost orgánů, proto se nám při úzkosti tají dech, buší srdce nebo se svírá žaludek, strachem se stahují hýždě. Ostatně o působení emocí na naše útroby existuje celá řada postřehů lidové moudrosti. Obdobným způsobem však působí i chronická emoce neboli chronická aktivita ložiska v emocionálních mozkových strukturách.

KINEZILOGIE A TAK DÁLE

Při snaze o vyléčení funkce některých tkání je dobré, když tento patologický zdroj poškozující emoce odbouráme. Lidstvo se o to pokouší již mnoho století různými psychotherapeutickými postupy, například v poslední době velmi populární kineziologií. Jejich efektivita však stále není dokonalá, a proto se hledají další možnosti.

Můj příspěvek k této problematice spočívá v možnosti odbourávat patologická centra automatické emocionální aktivity pomocí informace a rezonance. Tato možnost je obsažena v preparátech, s nimiž pracuji. Odbourání ložiska v plicích tedy nejen zvyšuje protibakteriální imunitu, zlepšuje odolnost dýchacích cest, vytváří podmínky pro lepší funkci tlustého střeva, ale také specificky zasahuje do emocionálních center CNS, která vytvářejí jev zvaný deprese. Při vytvoření ložisek v CNS je třeba použít i dalších prostředků, které budou rezonančně působit na tato centra. Musí jich být více proto, že mozek je komplikovaná záležitost a patologické emoce nevznikají jenom v jednom, ale ve více centrech. Odstranění automatické poškozující emoce je důležité i při detoxikaci a zlepšení funkcí jiných orgánů, protože některá z poškozujících emocí stojí za kterýmkoliv orgánem. O tom si budeme povídat příště. Dnes můžeme skončit Pitkinovým heslem: „A o tom to je.“

MUDr. Josef JONÁŠ